Prijs : In België, 5 Frs — In Nederland, 25 Cts VIJFDE JAARGANG

KUIFJE

LIJFBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

51

Vrolijk Kerstfeest!

NAAR BETHLEHEM WILT ALLEN GAAN,
GIJ ZULT HET ZIEN EN HOOREN:
WAAR BIJ DEN STAL DE HERDERS STAAN
DAAR IS EEN KIND GEBOREN.

SINT JOZEF MAAKT DE STALDEUR LOS,
DE HERDERS KOMEN BINNEN.
ZACHT SCHUIF'LEN DE EZEL EN DE OS,
HET KINDJE LIGT IN'T LINNEN.

MARIA, DIE BIJ 'T KRIBJE ZIT,
ZINGT: SUJA, KINDJE, SUJA.
DE HERDERS KNIELEN, IEDER BIDT
EN PREVELT ALLELUJA.

EN ELKEEN, DIE ONS HEER BEZIET,
HEEFT TRANEN IN ZIJN OOGEN.
VAN VERRE KLINKT HET ENG'LENLIED:
GLORIA IN DEN HOOGE.

CHR. DE GRAAFF

VIERDE INSCHRIJVINGSLIJST :

STORTTEN :

500 frs.: Alice Happe, Brussel.

300 frs.: Guy en Yves.

200 frs.: Ets. Tounquet, Brussel; M. Peterbroeck, Brussel; Gaston Bruyerre, Elsene.

120 frs.: Pascale de Villers; Bernard en Gauthier.

100 frs.: Michel, Katia en Alexander Rjiwsky; Raymonde, Jean-Pierre en André; Bobonne Kieckens; André Bruart.

50 frs.: Jacques Wouters; Nicole Bastin, Guy Otten, Claude Botson; Christian Cabut; Guy Mourlon, Bruno en Pieter van den Brande; R. Janssen; Alexis Remi; Jacques Plisnier; Nele, Camille en Franklin Huisman.

40 frs.: Pierre Waroux de la Cour; Jean-Pierre Storz.

30 fr.: Claude Mondelaers.

25 frs.: Marc Rayet; P. en C. Lederer; Vanrusseth.

20 frs.: Eugène Janssens; Paul en Christiane Guillian; Johnny van Brusselen; Louis Mousty; Chantal Descheemacker; B. Vernaillen; A. Burton; Jean en Agnes Vanderlinden; Claude Salomon; Josette van Moer; A. Diekenschaid; Paul Monjoie; Jacques Damman; Gabriella Speluzzi (Milaan).

10,50 frs.: Guy Brasseur.

10 frs.: Naamloos (Aarschot); Ernest Zaman.

5 frs.: Jacques Bagon.

Totaal van de 4e lijst : frs. 3.030,50
Vorige lijsten ..... frs. 15.660.50
Nieuw totaal ..... frs. 18.691.—

Weldra de vijfde lijst.

AAN ALLE KUIFJESVRIENDEN HARTELIJK DANK !

KUIFJE

Administratie, Redactie en Publiciteit: Lombardstraat, 24, Brussel.

Uitgever-Bestuurder : R. LEBLANC.

Drukkerij : C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. — *In Nederland :* W.A. Palm, Boekenimport en -export C.V., Zeestraat, 65e, Den Haag.

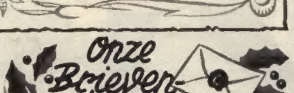

René Vlemincq, Brussel. — Ik feliciteer je hartelijk met je keurige brief die me veel genoegen deed. De roester om de Nederlandse Woodschappen te ontcijferen is dezelfde als die voor de Franse. Je kunt hem dus gebruiken. Zodra onze vriend Hergé genezen is zal hij weer tekenen. Kom je ook naar de televisieuitzending ?

Jean Janot, Morlanwelz. — Hartelijk dank voor je lange brief. Een rooster zal ik je dadelijk opsturen en ook het kenteken. Het verslag over de wedstrijd van de Zeepkistauto's te Eupen verscheen reeds in « Kuifje » nr 43. Beste groeten voor jou en alle vrienden.

Gustaaf van den Eynden, Schaarbeek. — Dat je bij de Kuifjesclub wilt komen vind ik prachtig en het ware inderdaad best je dan te laten abonneren. Heeft François Grietens je niet gezegd wat je daarvoor doen moet ? Wel, het bedrag van : 60, 115 of 225 frs. storten op onze P.C.R., al naar gelang je een abonnement wenst voor 3, 6 of 12 maanden. P.C.R. : « Les Editions du Lombard », Lombardstraat, 24, Brussel; met duidelijke vermelding : voor een abonnement op « KUIFJE ». Je mag op een vrije namiddag natuurlijk ook tot hier komen, dan kunnen we meteen eens kennis maken ! Beste groeten.

Jan Cabooter, Waterschei. — Het is al zolang geleden dat ik nog iets hoorde van jou, dat ik je langs deze weg om nieuws kom vragen. Hoe gaat het ? En de andere vrienden ? Met een stevige handdruk.

Herwig Speliers, Diksmuide. — De beste wensen voor een vrolijk en zalig Kerstfeest voor jou, je ouders en vrienden. Een hartelijke groet tevens aan al de vrienden uit De Panne, Heist en omgeving !

Schippersschool van Brugge ! — Hier gaan mijn hartelijk Kerstwensen voor jullie allemaal. Er zijn meer vrienden bij de gelukkige winnaars van « Jullie krijgen het woord ». Nu de prijskampen voorbij zijn, hoop ik wat nieuws van jullie de krijgen. Hartelijk aan allen !

Jan Bostijn, Moerbeke. — Graag willen wij je de Kuifjesalbums opzenden, doch ze moeten vooraf betaald worden. Wist je dat niet ? Stort dus het bedrag op onze P.C.R. 19.09.16 van « Les Editions du Lombard », met duidelijke vermelding op de strook welke albums je wenst. Met de beste groeten.

Wilfried Rombauts, Leuven. — Neen, electrische of andere sporen kun je bij ons niet krijgen, maar ik kan je een goed adres opgeven waar je dit alles kunt bekomen. Dit zend ik je echter persoonlijk. Dank voor je schrijven, tot later !

Jozef Gondry, Antwerpen. — Je eerste brief hebben we waarlijk niet gekregen. Heb je wel het juiste adres op je omslag geschreven ? Het is natuurlijk heel jammer van de postzegels. Intussen heb je je lidkaart zeker ontvangen en ik heet je dan hier ook van harte welkom. Beste groeten !

Jacques Peleman, Sint-Gistain. — Wel, hoe gaat het daar in de Schippersschool ? Ik hoor weinig van jullie. Er zijn schipperscholen in ons land die me wekelijk met brieven vol vragen bestormen en het zou me aangenaam zijn, moest ik ook van jullie wat meer vernemen. Por je vrienden maar eens in de rui en zorg er voor dat ik spoedig een heel pak brieven krijg ! Hartelijke groeten aan allen.

Walter Adriaensen, Berchem-Antwerpen. — Hartelijk welkom in de grote club ! Nu ontbreekt er nog één ding aan de gegevens welke je me zond en dat is je geboortedatum ! Stuur me die vlug en dan krijg je dadelijk de lidkaart. Op je foto ben je een echte flinke jongen, ik hoop dat het ook zo in werkelijkheid is ! Vele wensen voor jou en je familie !

Jullie krijgen het woord

Mogen we lachen?

Onze laatste vraag in de reeks van onze openbare onderzoeken luidde : « In zijn haast om tijdig op school te zijn heeft de professor de hoed van zijn vrouw opgezet ! Met dit hoofddeksel wandelt hij op de speelplaats...
Twee vragen : Mag je er om lachen ? — Mag je de professor zeggen dat hij zich vergist heeft ? Zo ja, hoe zul je het doen ? »

★

Onze lezers wisten niet goed hoe op deze vragen moest geantwoord worden. Dat zal al wel blijken uit de inzendingen die we hier publiceren. Er waren er heel wat die kordaat geantwoord hebben : neen, men mag er niet om lachen. Maar kun je je de jongen voorstellen die er niet zou mee lachen ? De prijzen zijn dan ook gegaan naar de deelnemers die zich een realistisch, maar daarom niet minder eerbiedig, idee gevormd hebben van het geval en de manier waarop men er moest op reageren.

Ziehier enkele van de beste antwoorden :

EERSTE PRIJS

Of je er mag om lachen ?

Moest dat gebeurd zijn bij onze onderwijzer, die wij in de 5e klas hadden, dan zou ik gelachen hebben ! En, hij zou ook gelachen hebben, want hij lachte altijd. Misschien zou hij gezegd hebben : « Wat ben je goed gemutst vandaag, Louis ! » Ik zou blijven voort lachen en dan zou hij geraden hebben dat er iets scheelde. « Is er iets op handen misschien ?... » Mijn buik vasthoudend, zou ik gezegd hebben : « Neen, niet op handen, maar op het hoofd, mijnheer ! » — « O, mijn hoofd ? » zou hij geantwoord hebben, terwijl hij kalm, nieuwsgierig zijn vrouwenhoed zou afgenomen hebben en in een onbedaarlijke luiden lach zou geschoten zijn. Steeds glimlachend zou hij het aan de meester van de 3e klas verteld hebben... Heel de speelplaats zou meelachen, samen met onze goede meester uit de 5e klas !

Louis SMETS. Sint-Lambrechts-Woluwe, wint een bon Polyfoto.

Lachen zal men natuurlijk doen ! daar het toch al te belachelijk is, dat een man de hoed van zijn vrouw op heeft. Volgens mijn mening moet men de professor verwittigen. Men kan zeggen : « Pardon, mijnheer, u heeft zich waarschijnlijk van hoed vergist. » De professor zal die vergissing dan trouwens wel dadelijk merken !

Willy ROELENS, Petegem, wint een bon Polyfoto.

De welvoeglijkheid verbiedt zulks maar... of het anders zou gaan ? Ik denk het niet. Moest onze leraar aldus op de speelplaats verschijnen, er zou een gehuil van belang opstijgen, en niemand zou de gelegenheid krijgen hem te verwittigen. Het zou waarschijnlijk op heel lawaaierige manier zijn dat gans het knapenkoor hem zou zeggen, dat hij zich vergist heeft en ik veronderstel dat de professor de eerste zou zijn om er mee te lachen.

Jan-Marc WIELANDTS, Dendermonde, wint een abonnement van zes maanden.

Volgens de regels van welevendheid mag men niet lachen... maar men kan de professor er tactvol op wijzen dat hij zich vergist heeft. Als het er op aan komt in deze wedstrijd een gepaste mop te vinden, zou ik zeggen : « Meester, geen rijker kroon dan de eigen schoon ! »

Guy ULFELT, Antwerpen, wint een album « Suske en Wiske ».

Ik lach te graag en zou het zeker doen. Aan onze meester zou ik zeggen : « U hebt al wel eens van verstrooide professors gehoord, niet waar ? Wel, vandaag bent u er een. Kijk maar eens naar uw hoed. »

Aime DE MEYER, Brugge, wint een album « Suske en Wiske ».

Men mag eigenlijk niet lachen doch een professor met een dameshoed moet er erg eigenaardig uitzien en men zou het wel eens kunnen vergeten. Indien men er hem moet attent op maken, zou ik eenvoudig zeggen : « Professor, u heeft een dameshoed op. »

Ern. STERN, Berchem-Antwerpen, wint een doos schrijfpapier.

Evenals alle echte jongens zou ik lachen. Onze professor zou ook lachen, moesten wij moeders hoed op hebben. Ik zou het niet hoeven te zeggen, want hij zou zelf vlug genoeg merken dat er iets haperde !

Cornelis VAN DEN ABBEELE, Brugge, wint 'n doos schrijfpapier.

't Komt er op aan of hij goed of slecht gezind is ! Ik zou er niet om lachen, want er zou straf kunnen volgen. Als hij welgezind is, zou ik zeggen : « Heb je je hoed met die van je vrouw verwisseld ? » Is hij vies gezind, dan zou ik zwijgen.

Henri COENE, Brugge, wint een vierkleurige wimpel.

Het diplomatisch aanbrengen : Mijnheer de professor, mag ik u a.u.b. iets zeggen ? Volgens mij heeft u zich een beetje vergist. Heeft u soms geen vreemd gevoel op uw hoofd ? Of... als ik het zo mag zeggen... voelt u niet, professor, dat uw hoofd geen normaal gewicht heeft ? En ziet u niet dat de leerlingen u zo grappig bekijken ? Maar, Kuifje, ik zou toch eens graag een professor zien met een dameshoed op zijn hoofd !

M. VAN ERMEN, Neerijsse, wint een vierkleurige wimpel.

Het is toch een zot gezicht, denk ik, zo'n professor met de hoed van zijn vrouw op te zien lopen. Naar mijn mening mag je om zo iets natuurlijk niet lachen. Ik zou naar de professor toegaan op het ogenblik dat hij alleen is en er hem dan voorzichtig opmerkzaam op maken.

Greetje KOHLER, Rotterdam, wint een spel.

KUIFJE ONDERVRAAGT DE OUDERS

In deze rubriek hebben we onze lezers reeds talrijke vragen gesteld die ze steeds met geestdrift beantwoord hebben. Thans menen we op het einde van het jaar de ouders van onze lezers eens te mogen ondervragen. Uit de brieven die we sinds het eerste nummer van ons blad gekregen hebben, weten we dat in haast alle huisgezinnen vader en moeder met evenveel belangstelling *Kuifje* lezen als onze jonge lezers zelf. Dat geeft ons zelfs aangezet tot de keuze van onze slogan : « *Kuifje is het lijfblad van alle jongens van 7 tot 77 jaar.* »

We doen nu eens speciaal beroep op de ouders omdat we met hen wensen samen te werken. Daarom zouden we graag hun kritieken en suggesties leren kennen. De ouders mogen zich daarbij niet laten helpen door hun kinderen, al gebeurt het gewoonlijk wel andersom. Diegenen, die hun antwoord niet wensen gepubliceerd te zien, gelieven dit te vermelden.

EEN MOOI BOEK zal geschonken worden aan al de jonge lezers, die hun vader of moeder er toe gebracht hebben hun zorgen even te vergeten, en ons *vóór 31 December 1950* te schrijven.

DE NIEUWE LOTGEVALLEN VAN ALEX

De Gouden Sfinx

Terwijl Alex de muur van de pyramide laat doorboren, wachten de soldaten van Senoris op het aanvalssein. Een wachter van de Sfinx geeft het bevel alle randgebouwen te verlaten en in de pyramide te komen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Onmiddellijk reppen de soldaten zich naar de pyramide met uitzondering van diegene die de lampen moeten ontsteken...

Ook Karan vervoegt de Sfinx.

Wat haal je uit ? Waarom dat vreemde manœuvre ?

Dat is strategie, vriend! Onze aftocht zal de soldaten van Senoris ongetwijfeld hierheen lokken. Op dit ogenblik...

Senoris geeft inderdaad het bevel tot de aanval. De Egyptenaren bestormen nogmaals de vestingsgordel.

Pas op! Men lokt ons in een valstrik !...

Ze beklimmen de muren en dringen tot in de gebouwen door. Ze ontmoeten niemand...

In het duister staan de soldaten van de Sfinx roerloos te wachten tot het bevel zal gegeven worden...

Daar zijn ze. Opgelet !...

Voorzichtig wagen de Egyptische soldaten zich in de verlaten zalen. Ze verwachten de soldaten van de Sfinx ieder ogenblik... maar er roert niets...

Plotseling het gerommel van een ontploffing... Een geweldige vlam laait op en vernielt, in enkele sekonden, een deel van de schuilplaats.

Het enorme gebouw wankelt op zijn grondvesten. De wachters van de Sfinx zijn door paniek aangegrepen.

Alle duivels, laat de randgebouwen springen ! Vlug !...

Schuimbekkend van woede schreeuwt de Sfinx zijn bevelen.

Maar het is reeds te laat ! De wachters, die bij de lampen gebleven zijn, verliezen het hoofd door de onverwachte ontploffing en worden door de Egyptenaren overmeesterd.

De baan is vrij ! De soldaten van Senoris stormen naar de poort die toegang verleent tot de pyramide...

De Sfinx is verplicht zich in de pyramide terug te trekken.

Doemnis !... Die lafaards... ze hebben me verraden !

Meester, 'n aantal vijanden zijn binnen gedrongen langs de bres veroorzaakt door de ontploffing...

Dacht ik reeds !

Uit m'n weg, onnozelaar ! Volg me, Karan, we hebben nog één kans...

(Wordt voortgezet.)

DE PARELVISSERS

Ceylon, rond 1600... Hollanders en Portugezen betwisten elkaar het bezit van het eiland der parelvissers. En ziehier een schip dat, met de Hollandse vlag in top, de kust nadert...

De East Indian is een schip van de Nederlands-Indische Compagnie dat gedeeltelijk oorlogsboot en gedeeltelijk koopvaarder is; bijzonder geschikt voor reizen op lange afstand...

Sedert lange tijd reeds bestond er een sterke vriendschap tussen Manrico Villeas, Portugees gouverneur van Ceylon, en Pérez Amary, de hoofdintendant van de parelvisserij...

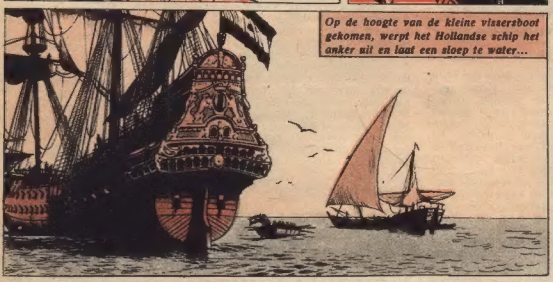

De bevelhebber van de « Amaranth » klautert op de brug van de vissersloep. Het is een man met vieleriege manieren, bars en met een ondoorgrondelijk gelaat, die zich aan de nieuwsgierige Portugezen vertoont...

(Wordt voortgezet.)

Volgende Donderdag : EEN ZWARE BELEDIGING...

Onze medewerkers Johan de Brabander en I. Stalis stellen jullie op deze pagina een rijke boekenkeuze voor, waarin zoals onze titel het verkondigt, VOOR IEDEREEN EEN BOEK te vinden is, en BOEKEN VOOR IEDEREEN.

Leraars, ouders, jeugdleiders, tanten, nonkels en de jongens en meisjes zelf, zullen in deze reeks wel het boek vinden dat zij nodig hebben. KUIFJE wenst jullie veel leesgenot !

HET ZWARTE GOUD

EEN nieuw Kuifjesalbum is telkens weer een gebeurtenis in de jeugdwereld. Het dertiende deel is van de pers gekomen ! Hergé vertelt er een geschiedenis die aan een benzinepomp begint met een avontuur van de gediplomeerde detektieven Janssen en Janssens. Na allerlei boeiende wederwaardigheden, kan Kuifje er met zijn vriend kapitein Haddock in slagen de aanstoker van al het onheil, professor Smith, die geen onbekende meer is voor de trouwe Kuifjeslezers, te ontmaskeren en aan te houden.

Een album dat in niemands boekenkast mag ontbreken !

KLEURBOEKEN VOOR KLEUTERS

DE uitgeverij Casterman van Doornik heeft ons drie mooie kleurboeken met Kuifjesmotieven ter recensie gezonden. In het eerste deeltje krijgen de kleuters een zeer duidelijke en bondige les hoe ze met hun kleurpotloden moeten leren omgaan. Dan volgen negen verschillende tekeningen die ze naar modellen kunnen nakleuren. In het tweede deeltje treffen we weer negen nieuwe tekeningen aan die een voortzetting zijn van de eerste reeks. Het derde deel is een kleurboek van groot formaat. De reeds gevorderde jonge tekenaars krijgen er enkele aanwijzingen om hun waterverfkleuren en hun eerste penseel te leren gebruiken. Die richtlijnen kunnen ze dan volgen bij 't kleuren van de vijftien tekeningen die het derde deel vormen, en die, evenals de onderwerpen van de twee eerste delen, uit de bekende reeks Kuifjesalbum's van onze vriend Hergé getrokken werden. Een fijn geschenkje voor jongere broers of zusters !

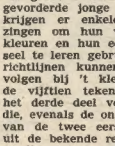

ASSEPOESTER EN HET MEISJE MET DE ZWAVELSTOKJES

IN de reeks **Albums van de Gouden Eeuw**, waarin reeds vroeger de albums **« Blondekind, Het katje en Liev-Hert »** van de Gravin de Ségur en **« Sneeuwwitje »** van Grimm en **« De Koning, de Beer en het Egeltje »** van Marcelle Verité verschenen, kwamen enkele nieuwe titels de prachtige serie aanvullen. De tekenaar Jean-Léon Huens, die onze vervolgroman De Rode Goden en menig verhaal van Kuifje illustreerde, heeft van deze albums prachtige boeken gemaakt die met het allerbeste uit Nederland, Zwitserland, Duitsland en Amerika mogen wedijveren ! En dat is niet weinig gezegd ! Ik ken menige volwassene die zich de boeken van deze reeks aanschaft om ze in zijn bibliotheek naast andere luxe-uitgaven te plaatsen. Een mooier kinderboek kan men in onze boekhandels niet aantreffen !

DE VOORHISTORISCHE MENS

JA, dat is nu eens een boek waarin onze jonge snaken in de oeroude tijden kunnen terugdeinzen zonder voor onbegrijpelijke wetenschapstermen komen te staan. Op een bevattelijke aangename wijze verhaalt de schrijver het leven van de mens in de vroegste eeuwen. Aan de hand van spitsvondige vergelijkingen beschrijft hij hoe de primitieve mens al deze zaken ontdekte, waarop latere geslachten de ganse beschaving hebben gebouwd.

DE AVONTUREN VAN FLAP DE AARDMAN

HET mangelt de schrijver heel zeker niet aan fantasie. Het spookje weet hij in een moderne vorm te gieten en smullen zullen onze jongere rakkers van zijn boeken zeker wel. Flap, twaalf centimeter groot en Wip, de kikker, ontdekken op de rivier de Rhododendron, een speelgoedboot. Samen gaan ze op tocht, pikken onderweg een veldmuis op, Krentje genaamd, en beleven allerhande avonturen : aangename en onaangename. Op het nippertje weten ze het koninkrijk Pompelia, waar koning Pompel regeert, van een groot gevaar te redden. Als beloning krijgt Flap een groot stuk land ten geschenke, dat alleen door dieren mag bewoond worden en waarvan hij goeverneur wordt.

TOEN MOEDER ZIEK WAS

HET gaat niet bij de familie De Graef, waar moeder zwaar ziek is. Haar zeven kinderen worden noodgedwongen bij verschillende familieleden en vrienden geplaatst. Een gezin wordt uit zijn verband gerukt : zeven kinderen, zeven verschillende karakters worden in een ander midden geplaatst. Botsingen en avonturen blijven niet uit. Het boek ontroert en doet ons spannende ogenblikken beleven of het uitschateren van pret.

TOEN MOEDER BETER WAS

NU moeder beter is, wordt het gezin weer verenigd. Maar met de tegenslag is het nog niet uit. Vader's zaken gaan slecht en ieder lid van het gezin spant zich op zijn manier in om geld te verdienen, wat wel eens tot spijtige konflikten leidt. Op het laatste schijnt echter de zon, want een rijke tante die zich terug trekt in een klooster helpt de familie er weer helemaal bovenop. Het ene boek zowel als het andere is goede meisjeslektuur.

HUIZE WOELGEEST

DE familie Heerdes krijgt het benepen in haar klein huis. De bende is te talrijk en er moet naar nieuwe levensruimte worden gezocht. Vader hakt de knoop door en laat een nieuwe woning bouwen die triomfantelijk in bezit wordt genomen. De avonturen blijven natuurlijk niet achterwege en al gebeuren er geen wereldschokkende dingen, de lezer leeft de gebeurtenissen toch mee. Het slot is een beetje weemoedig : noodgedwongen neemt de familie afscheid van het huis waar het zo fijn was om te wonen...

FLAP EN DE VERDWENEN PRINS

HIER vinden wij onze vrienden terug : Flap, Wip en Krentje. Ditmaal speken de avonturen zich in de lucht af, die onze helden met hun miniatuurluchtschip doorklieven.

« Aster », zo heet het luchtschip, wordt door twee eenden getrokken en 't moet gezegd deze kwekkeraars halen er van hun werk. Prins Aster, toekomstige bruidegom van prinses Mandarijntje, is verdwenen : ontvoerd ! Natuurlijk gaan de aardman en de zijnen er achter en vinden doen ze hem ! Pier, de worm, doet hier ook een duit in het zakje, zodat hij op het einde met het heldengezelschap gevierd wordt. Goede lektuur en leuke illustraties van de auteur.

NOG NIEUWE BOEKEN

De Broederschap van de Rode Haren, een boek voor jonge kerels door Leonard Roggeveen.

Snelvoet en Fijkind en **Tecumseh's Dood,** twee Indianenboeken van Fritz Steuben.

Wel Gefeliciteerd, een reeks feestversjes voor kinderen door To Holscher.

Een Gulden Legendenboek en **Een Boek vol Sagen,** het derde en vierde deel in een reeks vertelselboeken van Boschvogel.

Bart in de Heidejungel, een geïllustreerd jongensboek van Lo Vermeulen.

Het Bos, een natuurboek van Elsa Hagendoren.

Kamanda, de geschiedenis van een Afrikaanse jongen door kommandant Attilo Gatti.

Jongens en Wetenschap heeft thans een vijde deel gekregen, dat al even boeiend en afwisselend is als de vorige delen.

Dubbelkrul is een dierensprookje van Willen Savenberg dat met mooie illustraties van August Bosmans door Lannoo werd uitgegeven.

SOLDATEN VAN NAPOLEON

TEKST EN TEKENINGEN door JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoer zijn in Parijs. Op een avond, terwijl ze een verdacht heerschap volgen, komen ze aan een huis waar een geheimzinnige vergadering doorgaat...

(Wordt voortgezet.)

Het ADELAARSNEST

ROMAN VAN J. MEISSNER – GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

Kapitein Grey heeft van zijn landgoed Siedliska een opleidingsschool voor piloten gemaakt. De leerlingen zijn bekwame piloten op het ogenblik dat de oorlog uitbreekt. Stefan Wiretski achtervolgt vijandelijke toestellen...

WIRETSKI wil het gas afsnijden, doch de motor gehoorzaamt niet. Een keer, twee keer en nog een derde keer beproeft hij het.

— Dat ontbrak er nog aan! murmelt Stefan.

De jonge piloot bekijkt zijn boordinstrumenten. De thermometer, die de watercirculatie aanduidt, wijst honderd graden, alhoewel alle luchtkleppen geopend zijn.

— Er is een kogel in een van de buizen terechtgekomen, denkt Stefan. Het water is uitgelopen en de motor loopt warm. Dat ziet er lief uit!

Wiretski heeft de tijd niet al de gevolgen en de omvang van zijn dwaze achtervolging te overschouwen. Waarom waagde hij zich zo ver van de eigen linies? De motor puft en ligt dan stil. Doorheen de motorkap zijpelt een wrange, verstikkende rooklucht. De kabels van de magneet beginnen te branden. De eerste kogels van de achtervolgers spatten uiteen tegen de romp van Stefan's vliegtuig.

Stefan tuurt naar beneden en verkent het terrein...

— Een mooie streek waar ik mijn nek kom breken! zegt hij niet zonder ironie.

Inderdaad, nauwelijks vijf honderd meter beneden hem ligt een groot dorp, daar achter dicht struikgewas, enkele verspreide bomen en dan het woud. Het is een heuvelland en de weg, die door het dal kronkelt, is duidelijk zichtbaar.

Ondanks zijn hachelijke positie kan Stefan Wiretski er niet toe besluiten met zijn valscherm te dalen. Hij vreest bovendien dat zijn vijanden hem zonder scrupules zouden neerschieten. Hij heeft reeds horen vertellen, dat ze het met de ridderlijke gebruiken van de luchtmacht niet zo nauw nemen. Er werden verschillende gevallen geciteerd.

Nu is zijn besluit vlug genomen. Wiretski landt op een zachte glooiing tussen een groep sparren. De twee vijandelijke patrouilles vliegen boven hem.

Plotseling schiet het hem door het hoofd :

— De magneet! Ze werd niet geraakt!

Bevend van gejaagdheid gooit hij de motorkap omhoog, doopt zijn zakdoek in de benzine en legt hem tussen het einde van de hoogdrukkabel en de kap. Dan draait hij de magneet. De vonken springen in de ronde, een vlam laait op... Een minuut later staat het jachttoestel in vuur en vlam.

* * *

Grey heeft sombere voorgevoelens. Sedert een kwartuur vliegt hij met zijn twaalf leerlingen boven Kuznica...: het veertiende vliegtuig daagt niet op.

De kapitein weet heel goed wie ontbreekt. Het is Wiretski. De vierde patrouille vliegt zonder haar leider. Nu moeten ze echter naar hun basis terugkeren, want de benzinevoorraad van Bielak is haast uitgeput.

Met een zwaar hart geeft Grey het sein voor de terugkeer. De groep van Kramer, die thans de wacht zal optrekken, stijgt de wolken in. De anderen vliegen in slagorde achter hun kapitein.

Galetski staat met zijn werkluí op het vliegveld. De tijd duurt oneindig lang en telkens weer speuren ze de horizon af. Eindelijk verschijnen de zo vertrouwde silhouetten! Galetski klakt met de vingers van tevredenheid. Hij spuwt, vloekt, steekt een sigaret op en begint de vliegtuigen te tellen :

— Tien, fluistert hij ongerust. Zouden ze vier schildwachten uitgezet hebben? Mogelijk, maar...

Er glijdt een schaduw over de gezichten die daareven nog vol gespannen verwachting in de lucht staarden.

De escadrille maakt zich klaar om te landen en Galetski herkent het toestel van Grey. Een zucht van verlichting ontsnapt hem.

— Die komt gelukkig naar huis! Wie is de achterblijver?

Om de beurt dalen de toestellen en rollen over het pas gemaaide roggeveld naar de loodsen uit zeildoek.

Grey springt het eerst uit zijn vliegtuig. Galetski kan van zijn gebruind gelaat de droevige boodschap lezen.

— Wiretski, zegt Grey stil.

— Dood, kapitein?

— Dat weten we niet. Hij is vermist. We krijgen misschien spoedig nieuws over hem, misschien komt hij nog...

De jongens praten met gedempte stem. Grey merkt wel dat ze er verslagen uit-

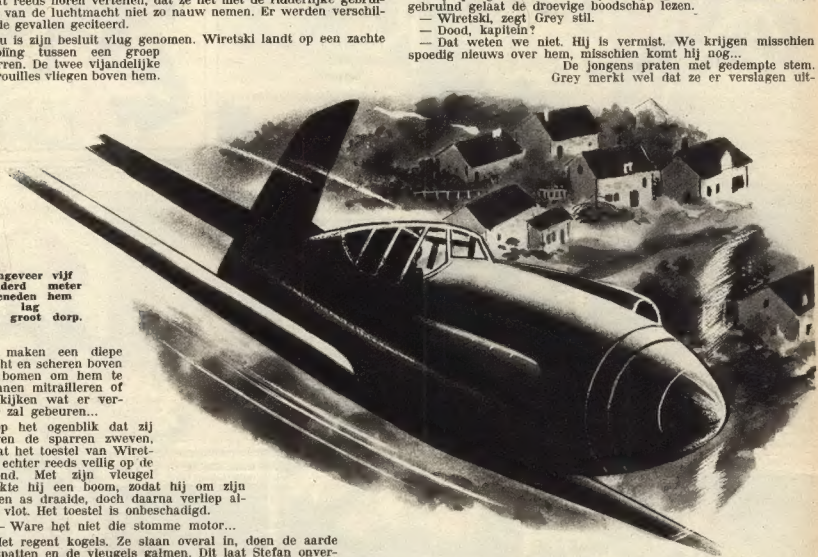

Ongeveer vijf honderd meter beneden hem lag een groot dorp.

Ze maken een diepe bocht en scheren boven de bomen om hem te kunnen mitrailleren of te kijken wat er verder zal gebeuren...

Op het ogenblik dat zij boven de sparren zweven, staat het toestel van Wiretski echter reeds vellig op de grond. Met zijn vleugel raakte hij een boom, zodat hij om zijn eigen as draaide, doch daarna verliep alles vlot. Het toestel is onbeschadigd.

— Ware het niet die stomme motor...

Het regent kogels. Ze slaan overal in, doen de aarde opspatten en de vleugels galmen. Dit laat Stefan onverschillig. Hij is zo haastig dat hij de tijd niet heeft aan het gevaar te denken. Hij opent het kraantje van de benzinereservoir en zoekt koortsachtig naar lucifers. In de rechterzak van zijn vest, hun gewone plaats, zitten ze niet...

— Waar zijn die verduivelse lucifers?

Stefan tast nog eens vlug in al zijn zakken... Niets. En voor geen geld ter wereld wil hij zijn vliegtuig, dat nog gebruikt kan worden, in handen van de vijand achterlaten. De tijd dringt. Ieder ogenblik kan de vijandelijke patrouille opnieuw opdagen en zijn opzet verhinderen.

zien. Ze moeten er zich echter overheen zetten, want morgen, over één uur, ja dadelijk reeds, kan de telefoon rinkelen en hen terugroepen voor de strijd.

Grey laat slechts een kort verslag opmaken, want ook de machines moeten opgeknapt worden. Over Wiretski maakt Grey zo weinig mogelijk gewag. Hij beperkt er zich toe de feiten op te sommen. In de loop van hun eerste luchtgevecht hebben de Adelaars negen vijandelijke vliegtuigen neergehaald zonder de twee toestellen, die met Kramer slag leverden, bij te rekenen.

Men heeft geen zekerheid omtrent het lot van deze.

— Knap gewerkt ! zegt Grey en stuurt de jonge piloten dan naar de loodsen.

Het werk verloopt vlot. De patrouille Kramer keert terug en wordt afgelost door Radlitch. Het is tijd voor het noenmaal. Stilzwijgend nemen ze plaats. Grey gaf het bevel de stoel van Wiretski met de poten omhoog tegen de tafel te zetten. Hij hangt de kepi van de vermiste piloot aan een poot. Het is een gebruik dat reeds sedert de grote oorlog in zwang is en de kapitein houdt van deze traditie.

— Vertel ons wat over het gevecht dat je geleverd hebt, André, zo wendt de kapitein zich tot Kramer.

Het relaas begint hortend en stotend, erg laconiek zelfs voor Kramer's temperament. Naar gelang de verschillende gevechtsscènes hem echter weer voor de geest komen, gaat het vlotter...

— De strijd aanbinden tegen vliegtuigen die zo goed bewapend zijn is niet gemakkelijk. Ze zijn echter te zwaar en te log. Ze vervoeren benevens een aanzienlijke munitievoorraad, drie machinegeweren : één voor de piloot en twee voor de observator. En ze zijn er niet zuinig op, hoor! Reeds van op twee honderd meter nemen ze het toestel, dat hun richting uitkomt, onder vuur. De vijand rekende heel zeker op de jachtescadrilles welke ze vooruit gezonden hadden om de hemel boven de Poolse linies schoon te vegen, want de bombardementsvliegtuigen, welke daarna opdoken, waren niet beschermd. Met onpleizierige ontmoetingen hadden ze dus geen rekening meer gehouden! Eerst redeneerde ik als volgt : Ze schieten reeds van ver, dat wijst er op dat het slechte schutters zijn. Ze zijn er van overtuigd dat ze ons van dichtbij even goed kunnen missen, dus dan maar van op grote afstand om zelf het minste risiko te lopen...

Ik viel op zij aan, zonder me te bekommeren om het vuur van de vijand. Maar, ik had al dadelijk in de gaten dat ik er verkeerd aan deed hun schutterstalent te onderschatten. Verscheidene kogels doorboorden de romp en de vleugels van mijn kist. Ze vuurden dus van op grote afstand, omdat ze toch munitie genoeg hadden...

Zo zag ik me, tegen wil en dank, verplicht de meest kwetsbare plaatsen op te sporen en deze zonder ophouden te bombarderen. We lieten ons onder de romp van de vijandelijke bombardementstoestellen zakken en hun onhandige manœuvres om uit de zak te komen, konden ons niet afvangen. Hun bochten dienden werkelijk tot niets. Wij handhaafden onze posities. Onze jachttoestellen zijn daarbij ook veel vlugger! Twee escadrilles werden neergeschoten...

Ja, dat is het noodlot. Vandaag zij, morgen wij...

Een ogenblik later brandt het toestel.

Plotseling onderbreekt André Kramer zijn verhaal. Hij kijkt naar de omgekeerde stoel en de kepi van Wiretski...

— Vandaag of morgen, wat doet het er toe! voegt hij er dan haastig aan toe.

Grey begrijpt wat er in Kramer omgaat. Hijzelf kan zijn opwinding en droefheid slechts met veel moeite onderdrukken. De bitterheid van Kramer verbaast hem geenszins. Maar, is het nog dezelfde Kramer die er, pas enkele weken geleden, te Siedliska van droomde luchtgevechten tot levensdoel te maken?

De kapitein weet echter dat die droefheid zal voorbijgaan en dat de bitterheid slechts de uitdrukking is van de pijn die Kramer voelt bij het verlies van zijn vriend, Wiretski. Grey denkt dat hij zijn jongens een nieuwe emotie zal moeten bezorgen om de droefheid te veranderen in de wens weerwraak te nemen. Dan alleen zullen ze er weer vol moed en vol energie op los kunnen gaan. Hij moet de escadrille van de Adelaars opnieuw de kans geven zich te meten met een vijand die numeriek in de meerderheid is. Ze zullen hem overwinnen... Grey is gerust in zijn jongens en hij weet reeds welke nieuwe emotie hij hen zal bereiden...

Volgende Donderdag : WIRETSKI ONTSNAPT OP FANTASTISCHE WIJZE !...

Deze twee prachtige albums zijn zo pas verschenen :

Het Geheim van de Zwaardvis
door **E.-P. Jacobs** (64 mooie kleurbladzijden. — **63 frs.**)

CORENTIN
door **P. Cuvelier** (64 bladzijden plus acht bijgevoegde kleurbladzijden. — **59 frs.**)

Uitgegeven door **« Les Editions du Lombard »**. Te koop in alle boekhandels en op de kantoren van het blad.

De avonturen van Frisko en Friskinnetje

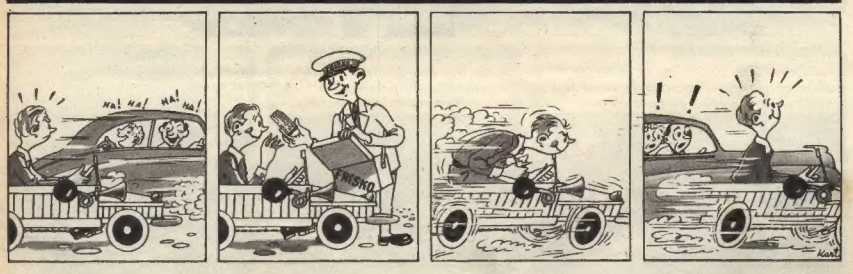

Kies, keur en proef, en je zult ondervinden dat FRISKO onovertrefbaar is !

DE BRONZEN SLEUTEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Suske en Wiske dwalen nog steeds in de grot rond. In Mocano dreigt opstand en Lambik wordt naar het paleis teruggeroepen. Hij zal het volk tot bedaren brengen...

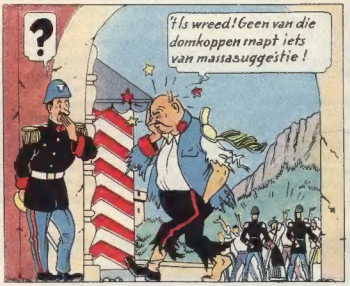

(Wordt vervolgd.)

DE AVONTUREN VAN KWIK EN FLUPKE

HET WONDERKIND

PALEIS VOOR SCHOONE KUNSTEN

WOENSDAG 21 JANUARI TE 21 UUR

VOOR DE EERSTE MAAL IN EUROPA

FLUPESKI

HET JONGSTE WONDERKIND TER WERELD

FL

...Vergeet de betaalde toejuichers niet te zeggen dat ze moeten bis roepen voor mijn concerto in Fa...

Mijnheer Flupesky, de journalisten zijn daar...

Wel, zeg dat ik ondanks mijn succes heel bescheiden bleef en dat ik een wonderlijk geniaal kind ben...

Excuseer, Mijnheer Flupeski, het is tijd om te beginnen...

Het is goed ik kom..

Ik hoop dat men de bloemtuil niet vergeten heeft voor het einde van het concert...

BIS BRAVO BIS BIS BRAVO

BRAVO BIS

BIS BIS BRAVO BRAVO

DE SCHOONSTE KERSTMIS

door Gaston

HET was pikdonker toen er gebeld werd aan de pastorij. Aspasie, de oude meid, stak licht aan en deed open. Voor haar stond Pijke Klinkaert, de gevreesde wildstroper.

— Ik kom Meneer de Paster bezoeken, zegde Pijke.

— Maar Meneer de Paster is dood!

Pijke verschoot geweldig :

— Dood? 't En is toch nooit van zijn leven geen waar?

— 't Doet. Hij is gisteren gestorven. Weet ge dat niet?

— Neen ik... Wat da' ge zegt : Meneer de Paster dood! Hij had mij al lange nekeer gevraagd van hem een bezoek te brengen, en nu da'k hier ben, is-ie dood!... Ge moet dat tegen komen! Ik ga hem toch goên dag zeggen, anders zoud'ie 't op zijn affront kunnen pakken.

— Ge kunt hem nog een kruiske slaan, hij is nog niet gekist.

Pijke volgde de meid tot in de dodenkamer. Hij was overweldigd door de brandende waskaarsen, door het grote bed, waarin Mijnheer de Pastoor lag, onbeweeglijk en zo wit. Aspasie doopte een palmtakje in het wijwatervat, sloeg een kruisteken over de dode. Pijke keek starlings naar Mijnheer de Pastoor.

— 't Dunkt mij, prevelde hij, dat Meneer de Paster meer kleur krijgt. hij begint te bleuzen, zeker is-ie blij van mij te zien. Hij peist nu zeker op dat Kerstliedje da'k nekeer zo schoon heb gezongen... Laat ons allene, vrouwmens.

— Allene?

— Ja, ik heb 't een en 't ander te zeggen aan Meneer de Paster.

— Ja maar...

— Zeg, moet gij daarbij zijn als ik mijn biechte spreke?... Alleej!

Die wildstroper keek zo dreigend met zijn sterke loerende ogen, hij zag er zo gevaarlijk uit met zijn stoppelbaard van een vinger lang, zo haveloos in zijn plunje, dat Aspasie achterwaarts gaande uit de kamer sloop.

Pijke was nu heel alleen bij Mijnheer de Pastoor. Hij keek er eerst meewarig naar, en haalde dan iets van onder zijn vest, legde de vogel op het bed.

— Hier, Meneer de Paster, ik breng u de schoonste bossneppe, die'k ooit van mijn leven geschoten heb... Ik loerde er al weken op, en ik zei in mijn eigen : de die is veur Meneer de Paster. En gisteren avend lag ik in de wijmen, aan de vijvers van de baron, en ik had ze te stekken... Z'in profijtig geschoten... Ik was tewege weg, en daar hoor ik al mee nekeer...

— Zoek, Pommelee, zoek...

Pommelee, dat is de hond van de garde-sasse.

— Nondeverdomme, zei ik... E... pardon, pardon, Meneer de Paster... Maar die honden, hee! Dat is de peste veur de pensejagers, ze speuren u van een ure verre... Hij komt nader en nader, die Pommelee; ik zie zijn twee ogen in de donkeren, en de twee ogen van de garde... Die ogen zijn verschillend, Meneer de Paster, als ge't niet en weet. 'k Zei in mijn eigen :

— Pijke, als ge u laat pakken, zult ge wel twee jaar bak krijgen. Ik mikke tussen de ogen van Pommelee; hij geeft ne grote schreeuw, énen, want hij was piepedood.

De garde lapt er zes krakende vloeken uit... E... pardon. Meneer de Paster, 't en was ik niet die die vloeken er uit lapte, 't was dat verken van die garde. Hij wist wel van wie die scheute kwam, en ik hoorde hem in zijn eigen zeggen :

— Da's Pijke Klinkaert, hij ziet mij, en ik en zien hem niet; hij kan mij omverre leggen, als hij goesting heeft, en hij heeft ze, die goesting, want ik heb hem nekeer een scheute in zijn bille gelapt, waarvan hij nu nog mankt... Ge kunt niet geloven, Meneer de Paster, hoe dat ik krokte. Als-ie naar mij ging komen om mij te stekken, en mocht ik hem niet omverre blazen, omdat ik het u beloofd had; is 't geen waar, Meneer de Paster? Achter dat ik zo schone dat Kerstliedje had gezongen...

— Pijke, hebt ge mij dan gezeid, ik ben danig kontent van u, met uw schone stemme hebt ge een Kerstliedje gezongen uit de duzend, en ge hebt mij dan gevraagd van nooit of nooit ne mens dood te schieten.

— En ne garde-sasse, heb ik u gevraagd, is dat ne mens?...

— Ja't, Pijke, da's ook ne mens!

— Zijt ge dat zeker, Meneer de Paster?

— Ja'k, Pijke, dat ben ik zeker, de garde, hij doet zijnen dienst, hee, hij moet doen wat zijnen baas hem commendeert.

— Da's waar, Meneer de Paster, zijnen baas, de baron, hij heeft hem heel zeker gecommendeerd van al de pensejagers te minsten de twee benen af te schieten... En dan hebt ge nekeer gemonkeld, Meneer de Paster, want ge ziet hem ook nie'geren, dien baron... Ik en gelove niet dat-ie ooit in de hemel zal geraken. 't zou spijtig zijn veur de hemel, en veur u ook, Meneer de Paster, want dat ge een eeuwigheid lang die sikkeneurigen uil zoudt moeten zien, dat en kan ik u niet wensen. Ik wens hem en zijne garde d'helle, en als 't u te veel is, Meneer de Paster, 't vogevier! Daar zijn mensen, Meneer de Paster, die meer weerd zijn dood of levend; maar ja, de ruften blijven leven, en de brave sterven, lijk die brave mevrouwe de baronesse. Veur de die zou'k door een vier gelopen hebben. Ik en kan niet vergeten, Meneer de Paster, wat dat ze veur ons gedaan heeft, als mijn wijf en mijn jongetje gestorven zijn...

Hier stokte de adem van Pijke.

Pijke was overweldigd door de brandende waskaarsen, door het grote bed waarin Mijnheer de Pastoor lag, onbeweeglijk en zo wit..

van Pijke Klinkaert

Gaston M. Martens

— Dat zijn toeren in ne mens zijn leven, Meneer de Paster... Zelfs heeft ze de rekening betaald van de dokteur, een rekening om ook dood te vallen. En daarachter heb ik gedronken lijk tien tsjampetters en eendelijk beginnen pensen. En ge zijt mij dan nekeer tegengekomen en ge hebt gezeid :

— Pijke, jongen, ge loopt op een verkeerde bane, ge moogt dat toch niet doen; en ge hebt mij gevraagd van 't Kerstliedje te komen zingen, omdat ik zulk een schone stem heb...

En ik heb het gedaan, Meneer de Paster, en ik en zal 't nooit vergeten, ik mag zo oud worden of nen ezel.

Pijke, ge hebt een Kerstliedje gezongen uit de duizend!

't Sloeg mij, verdekke, ook al mee, die nacht : eerst twee hazen kunnen stroppen, en ten twaalven was ik in de kerke, proper gewassen en met een vers hemd aan. De kerke was zo schone gepint, en daar stond het kribbeke van Bethléem met Onze Lieve Vrouwe, de Heiligen Zozef en 't Kindeke Zesus... En daar kwam iets over mij, iets raars, en ik die haast nooit en peize, ik peisde dat Onze Lieve Vrouwke, die er zo jong uit zag, misschien zestien jaar, dat Zij ook zeker veel verdriet gehad had, toen ze later heure jongen had zien doodsdoen door een bende vortrakken. En dan heb ik aan dat Lief Vrouwke beloofd van alle Zondagen naar de misse te gaan; en zoals ge 't mij gesolesteerd hebt, Meneer de Paster, van nooit of nooit ne mens dood te schieten, zelfs gene garde-sasse... En dan heb ik dat Kerstliedje gezongen, zodat ik op mijn tanden moest bijten om niet te tsjiepen lijk ne snotter, gezongen, zo schone; is 't geen waar, Meneer de Paster?... Hoe was het dan?

't Is nacht, en alles rust,
Slechts enige herders waken,
Bij 't donker wintergroen,
Waar hunne kudde weidt.
En eensklaps daalt Hij neer,
Die ons moet zalig maken,
Het vlees geworden woord,
De Heiland lang verbeid.

De stem klonk eerst lijze en zacht, om langsom meer aan te zwellen, zodat het galmde door het grote huis, waar de dode pastoor lag. Aspasie zat te beven in de keuken en ze zei het ene schietgebedeke na het ander... Dan kwam ze voorzichtig loeren door de spleet van de deur en ze zag de wildstroper, als getransfigureerd... Hij leek wel een van die stoere vissers te zijn, een van de eerste heiligen van vóór 1950 jaar.

Aspasie was nu niet meer benauwd, ze stak de deur heel open, knikte vriendelijk naar Pijke en ging heen. Toen het lied ten einde was, vroeg Pijke :

— Wat zegt ge nu, Meneer de Paster? Ik en heb er nog niets van vergeten, hee? Zijt ge nu kontent van Pijke? Mag ik nu iets vragen? Ge knikt vriendelijk naar Pijke, hee? Ge zegt van « ja ». Ik vraag u, Meneer de Paster, nu dat ge toch rechte naar de hemel gaat — dat en kan niet anders — van ginder een woordeke ten beste te doen veur mij, omdat ik dat Kerstliedje zo schoon heb gezongen. En ge vraagt het aan Onze Lieve Vrouwe, want ik gelove dat ze vele te zeggen heeft in de hemel, hee!... En ge geeft Heur ene van die twee sneppen... Ah nee, nee, dat en mag ik u niet vragen, want ik heb ze meegebracht veur u; want als ge in de hemel niets anders te bikken krijgt of dunne rijstpap, zullen die vier sneppkes u goed te passe komen...

Ge draagt ze dus mee, Meneer de Paster, en ge geeft er éne van aan Sinte Pieter, opdat hij, als ik voor goed deur mijn stekskes zal vallen, mij zou binnen laten, en ge vraagt aan de oppergarde van de bossen in de hemel — en ge geeft hem ook ene van die zes sneppen — dat-ie mij daar zou pakken als garde-sasse, en dat-ie genen beteren kan vinden of ik, omdat ik al de trukken kenne van die sloebers van pensejagers. Dan hebt ge nog altijd zeven van die negen sneppen... O, pardon, Meneer de Paster : ik zegge negen sneppen, en... en ik en zie maar éne liggen... Zou uw meissen?... Ha, nee, nee, hee! Ik ben aan 't liegen; maar ge zult mij dat pardeneren. Meneer de Paster, de jagers liegen soms zoveel als sommige peerdeprossers en politiekers... Was er nekeer gene minister, die zei :

— We zullen ons munte verdedigen tot de laatste cartousse. Ik heb dat onthouden van die cartousse; en 's anderdaags schoten de ministers geen een cartousse, en de munte viel op heur gat lijk een leeuwirke, die tenden heur liedje naar beneên tuimelt.

Maar om nu were te keren naar de garde, ik en heb hem dan niet neregekeerd, omdat ik het u beloofd had, Meneer de Paster, en ook aan Ons Lief Vrouwke. Hij, de garde, achter al zijn sakkeren, hij heeft zijn vijze gedraaid en hij stapte 't af. En ano heb ik u die twaalf snepkes kunnen brengen... E, e, pardon, Meneer de Paster, maar ge kent gij wel Pijke, hee! Zeg ginder als 't u blieft niet dat ik zo schandalig kan liegen, want dat zou een slecht effekt maken... O, Meneer de Paster, ik zie dat ge weer bleek wordt, 't is zeker uwen tijd : ze roepen... Meneer de Paster — en hier was Pijke weer ontroerd — ik wens u een goe'vleuge naar ginder... En, en, ik zal naar uw begrafenisse komen, al zo zeker of dat ge mij voor u ziet staan. Adjuus, brave Meneer de Paster.

Pijke slokte een snik in. Hij ging naar de keuken en zegde aan Aspasie :

— 't Peize dat 't gepesseerd is met Meneer de Paster.

Hij werd buiten gelaten in de nacht: het regende bij stromen, en de meid vroeg of hij een paraplu wilde hebben.

— Ik, een paraplu, lachte Pijke, wat kan ik met ne paraplu doen?

En hij ging, en floot een Kerstlied.

GASTON M. MARTENS.

De raadselachtige Signor Barelli

Barelli volgt de bandiet op de hielen en belandt zo in het hoofdkwartier van de bende. Hij biedt zijn diensten aan; de gangsters aanvaarden deze...

Tekst en tekeningen van Bob DE MOOR

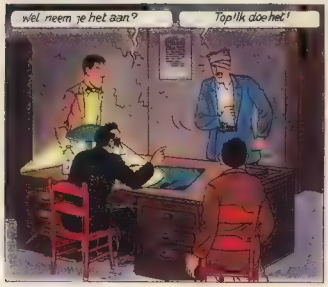

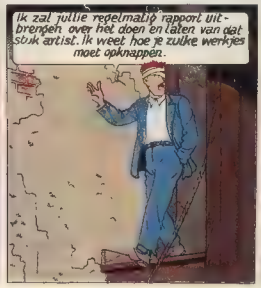

Ondertussen is inspecteur Moreau met bij de spreekwoordelijke pakken blijven zitten. Hij begeeft zich naar het Beaujon hospitaal om de gekwelste reporter te ondervragen, maar...

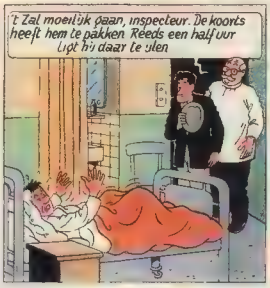

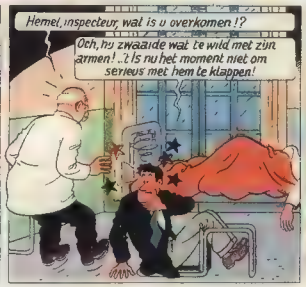

DE ZWARTE KAPER

Tekst door E. SALGARI

Tekeningen door F. CHILETTO

Nadat Wanstiller de wacht opgetrokken heeft, voerde Carmaux de Zwarte Kaper mee naar een meer dat met Niku-planten omringd was.

De oude kaper vertelt aan zijn gezel dat het sap van de Niku-plant, vermengd met water, een verschrikkelijke buikpijn veroorzaakt.

De twee mannen werpen een grote hoeveelheid van deze planten in de putten die naast het meer liggen en verwijderen zich. Maar bij een gewaarschot, valt Carmaux neer.

De Zwarte Kaper, die voorop liep, draait zich om, en ziet hem over de grond kruipen.

De kapers willen wat fruit gaan eten, wanneer een kanonschot weergalmt...

Zo gezegd, zo gedaan !...

Een lawine van stenen stort op de Spanjaarden neer.

Inderdaad, de Spanjaarden, die de vrijbuiters willen aanvallen langs het pad dat van het meer komt, hebben van het besmette water gedronken en krijgen verschrikkelijke krampen.

De Zwarte Kaper slaat met onrust het Spaanse schip gade...

(Wordt voortgezet.)

Rond de Kerstboom

Stille nacht heilige nacht

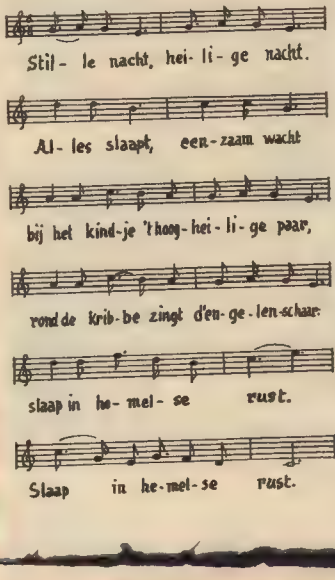

Hoe St Niklaas een kerstmannetje werd.

HEBBEN jullie zich nog nooit afgevraagd wie die Santa Claus, Père Noël ofte Father Christmas is die in Amerika, Engeland en ook in Duitsland en Frankrijk aan de brave kinderen speelgoed uitdeelt in de heilige nacht? Wel, die Father Christmas is niemand minder dan onze Sint-Niklaas!

Santa Claus werd, heel lang geleden, te New-York geboren. Toen de Hollanders naar de Nieuwe Wereld trokken, namen ze Sint-Niklaas mee in zijn schoonste fluwelen klederen. Enkele jaren nadien werd de Hollandse stad Nieuw-Amsterdam omgedoopt in New-York. Clement Moore, de leider van de Engelse kolonie, veranderde onze populaire heilige in een glimlachende grijsaard met appelrode wangen en lange sneeuwwitte baard. In plaats van een ezel en Zwarte Piet kreeg hij een slede met rinkelende bellen door rendieren getrokken en waarin honderden pakken en pakjes opgestapeld lagen! Clement Moore bracht het zo ver, dat het feest van Sint-Niklaas niet meer op 6 December, doch wel in de nacht van 24 op 25 December werd gevierd, met Kerstmis dus.

Het duurde niet lang, of men kende Santa Claus over heel het Amerikaanse continent. Vooral zijn vrijgevigheid (onder welke vorm Sint-Niklaas ook verschijnt, vrijgevig is hij altijd!) was bekend en beroemd en de kinderen noemden hem Father Christmas. De oorsprong van Father Christmas is slechts weinige mensen nog bekend.

Jullie weten nu dat wanneer Father Christmas door de straten van New-York rijdt, het eigenlijk onze grote kindervriend is die de Amerikaanse hoofdstad bezoekt.

Kerstmis door de eeuwen heen

VERSCHILLENDE grote gebeurtenissen vonden plaats op Kerstdag.

De 25e December 437 doopte Sint Remoldus, bisschop van Reims, Chlodovech en drie duizend Frankische soldaten. Op Kerstmis van het jaar 800 werd Karel de Grote door Paus Leo III tot keizer gekroond.

De 25e December 1356 ondertekende Karel IV van Luxemburg de Gouden Bulle, het handvest voor de organisatie van het Duitse Keizerrijk. In 1653, op Kerstmacht, weigerde Cromwell de kroon van Engeland. «Ik zal de titel nemen van beschermheer van de Engelse Republiek, zei hij. De Engelsen weten hoe ver de macht van een Engelse koning strekt, doch ze weten niet hoe ver die van een beschermheer kan gaan!»

In de nacht van 24e op 25e December 1800 ontsnapte Napoleon, toen eerste consul van Frankrijk, aan een aanslag in de rue Niccaise, die het leven van tachtig personen kostte.

ALLE VOLKEREN

ZULLEN MIJ ZALIG PRIJZEN

IN haar heerlijk Magnificat jubelt de Heilige Maagd de wondermooie voorspelling uit : alle volkeren zullen mij zalig prijzen. Alle naties van de wereld hebben Maria hun dank betuigd omdat zij de Zaligmaker ter wereld gebracht heeft.

Wanneer we een kunstgeschiedenis eens doorbladeren, dan moet het ons in deze Kerstdagen zeker opvallen dat de kunstenaars van alle volkeren en alle tijden het kerstgebeuren in het stalleke van Betlehem als een der grootste en schoonste gebeurtenissen uit de wereldgeschiedenis aangevoeld hebben.

DE GROTE INSPIRATIEBRON

Bijna alle grote schilders van alle kultuurvolkeren hebben in hun leven minstens eenmaal het kerstgebeuren uitgebeeld. Maar geen enkel volk heeft zoveel Kerstschoonheid aan de wereld geschonken als het onze. van Eyck en Van der Goes hebben bij onze primitieven die grote Nederlandse Kerstraditie ingezet. Door heel de Renaissance en de Barok bleef ze bewaard. Daar hebben Breughel, Rembrandt en Rubens en al hun grote tijdgenoten voor gezorgd. En die traditie is niet, zoals zovele andere, teloor gegaan. In onze moderne kunst zijn de kerstmisdoeken nog altijd talrijk aanwezig, omdat het Kerstfeest in de brede volkslagen nog steeds met vroomheid gevierd wordt.

EEN OPVALLEND VERSCHIJNSEL

Wanneer men een boek over Kerstmis in de kunst bekijkt, dan is er een opvallend verschijnsel dat we bij de meeste schilders terugvinden. Bijna allen hebben zij de geboorte van de Zaligmaker in hun tijd geplaatst. Dat zullen we eens nagaan bij enkele bekende werken die we hier reproduceren.

DE MIDDELEEUWSCHE MINIATUUR die we in de rechterbovenhoek afdrukken, is een illustratie uit een getijdenboek uit de XVIIe eeuw. Het gebouw waarin de schilder der H. Maria, St-Jozef en de os en de ezel voorstelt is geen stalleke ergens in het Palestina uit de tijd van keizer Augustus, het heeft zelfs geen Oosters aspekt. Heel het dekor en de twee toeschouwers zijn Middeleeuws.

DE AANBIDDING DER KONINGEN, van Hugo vander Goes, biedt ons ook enkele opmerkenswaardige details : De in het rood gekleede vorst zou wel een hertog van Boergondië kunnen geweest zijn (let vooral op de kroonhoed en de dagge). Het groene heuvellandschap dat we door de staalopening zien, doet ook weinig Palestijns aan. En de twee herders die door het raam komen kijken dragen een Middeleeuwse kiederdracht, evenals O.-L. Vrouw en Sint Jozef.

DE AANBIDDING DER WIJZEN, van Rubens, is weer een typisch staaltje van de eigentijdse manier waarop de schilders het Kerstgebeuren steeds hebben voorgesteld. Opvallend is de man in wapenrusting die op de trap staat en de toestromende bewonderaars schijnt tegen te houden. Zijn harnas is er een zoals de soldaten uit de tijd van Rubens (XVIIe eeuw) er droegen.

DE AANBIDDING VAN DE DRIE KONINGEN, door da Fabriano (1365-1427), toont heel de luister van de rijke Italiaanse steden uit de late Middeleeuwen. Zij konden in het kribbeken en in het stalleke van Betlehem niet de Evangelische armoede zien, maar zij trachten er de goddelijke glorie in te leggen door het te plaatsen in het schitterendste werelds decor. Van het stalleke schieten alleen het stukske muur met het afdakske en de os en de ezel over.

Onze zesde reproductie stelt een mooi Kerststafereel voor van Gherardo delle Notti. Het is weer een typisch Italiaans werk door de fijnheid van de gelaatsvormen en de kleederdracht van de personages.

Deze zes reproducties van Vlaamse en Italiaanse meesters uit de Middeleeuwen, de Renaissance en de Barokperiode hadden we nog kunnen aanvullen met werken van Spaanse, Franse, Duitse, Hollandse en zelfs Aziatische en Afrikaanse kunstenaars, die ieder op hun eigen manier Onze Lieve Vrouw en haar goddelijk Kind verheerlijkt hebben. Al deze kunstenaars kozen voor hun decor, kiederdrachten en modellen onder de mooiste van hun tijd, en zij hebben de voorspelling van Maria ten volle bewaarheid : Alle volkeren hebben zowel de Moeder als het Kind zalig geprezen !

Johan de BRABANDER.

DE VUURSCHOTELS
of het raadsel van de vliegende schijven

Snake en zijn rivalen kwamen eerst op de Matto Grosso toe. Jess en zijn vrienden achtervolgen hen. Snake maakt zich meester van de helicopter en vlucht...

(Wordt voortgezet.)

Even lachen

IN HET RESTAURANT

— Kellner, een dozijn oesters, niet groot, niet klein, mooi wit, dik zonder overdrijving en zorgvuldig gekoeld... En vlug, want ik heb haast !

— Oesters ? Ja, mijnheer, met of zonder parels ?

Oom John is een echte smulpaap, maar heeft niet de gewoonte in een restaurant te eten. Een tijd geleden moest hij voor zaken naar New-York en 's middags ging hij naar een restaurant dat men hem warm aanbevolen had. Oom John bestudeerde de spijskaart aandachtig en deed eindelijk zijn keuze.

Enkele minuten later bracht de kellner hem een uiterst kleine beefsteak.

Oom John rook er eens aan en zei dan :

— Dat is precies wat ik hebben moet. Dit monster bevalt me. Breng me nu een beefsteak !

*

BIJ DE VEGETARIERS.

— Kellner, waar haal je het kunstbloemen op mijn tafel te zetten ?

— 't Is hier een restaurant voor vegetariers, mijnheer, moesten we echte bloemen plaatsen, onze klanten aten ze op !

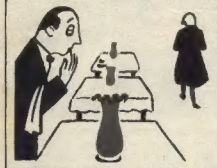

HAD IK HET GEWETEN...

— Jef, waarom heb je die boodschap niet afgegeven, zoals ik het je gevraagd had ?

— Ik deed m'n best, mijnheer, maar...

— Je deed je best ja, domoor !... Ach, indien ik geweten had dat ik een gek met die boodschap belastte, dan had ik ook zelf kunnen gaan!

ONTSNAPT.

— Wat ben ik blij je te ontmoeten, m'n beste vriend! Kan je me geen 500 frs. lenen?

— Sorry me, vriend, ik heb geen duit op zak !

— Jammer... en thuis ?

— Thuis gaat alles uitstekend, dank je.

NIEUWSGIERIG.

Mijnheer Janssens leest in de krant het overlijdensbericht van zijn goeie vriend Peeters als de telefoon rinkelt.

— Hallo ?... O ben jij het Janssens ?... Heb je mijn doodsbericht gelezen ?

— Ja, antwoordt Janssens met gesmoorde stem, en... van waar spreek je nu ?

GOED BEWAARD.

— En dat is het portret van mijn betovergrootvader !

— Prachtig ! Die ziet er waarachtig niet veel ouder uit dan jij !

DE LEGENDE.

— En dat is nu de Westzijde van de Black Mountains !

— Enig !... Groots !... Bestaat er geen legende over die berg ?

— O ja, verschillende zelfs !... Op zekere dag zijn twee jongelui van hier vertrokken met het inzicht de top te bereiken. Ze keerden nooit terug...

— Ha !... Wat is er met hen gebeurd ?

— Ze daalden langs de andere kant !

WREED !

— Neen, mijnheer, de foto's die u van mij gemaakt heeft zijn afschuwelijk ! Ik gelijk wel op een gorilla !

— Goed mogelijk, mijnheer, doch daaraan had u moeten denken voor u de foto's liet maken !

GOED NIEUWS!

ER IS NIEUWE TOILETZEEP !

HET IS KUIFJE'S TOILETZEEP !

Op de verpakking van ieder stuk van deze fijne zeep staat een mooie tekening van jullie vrienden :

KUIFJE, Kapiteln HADDOCK, Professor ZONNEBLOEM...

Meer nog, in ieder stuk zeep zit een KUIFJE'S BON met een waarde van 2 punten !

Verzamel deze punten zorgvuldig, want KUIFJE belooft hiervoor een verrassing !

WAS JE NIET MEER TENZIJ,... MET KUIFJE'S ZEEP !

Het is een product « Palmafina »

Overal verkrijgbaar.

DE GOEDE CHOCOLADE "Côte d'Or" PRESENTEERT JULLIE :

De Lotgevallen van Mijnheer Cotdor : HET KERSTBLOK

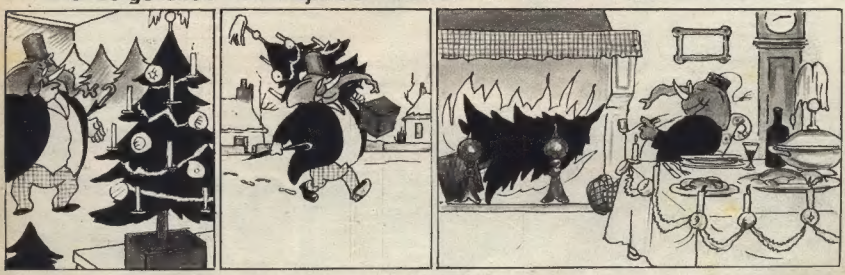

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR EDGARD-P. JACOBS

Kommissaris Kamal heeft professor Mortimer uit de handen van Olrik kunnen bevrijden. Intussen rijdt Sharkey in de zwarte Lincoln naar de stad en wordt opgehouden door de politie. Abdul ziet het toneel van in de autobus en rent hals over kop naar huis..

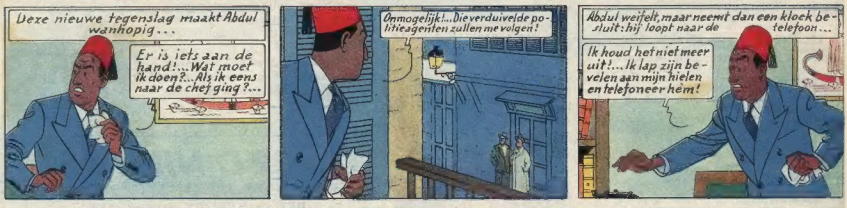

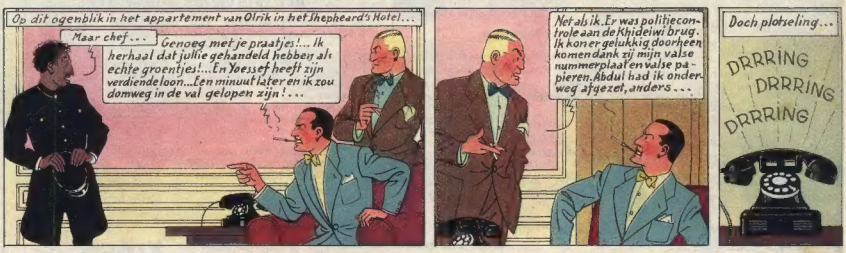

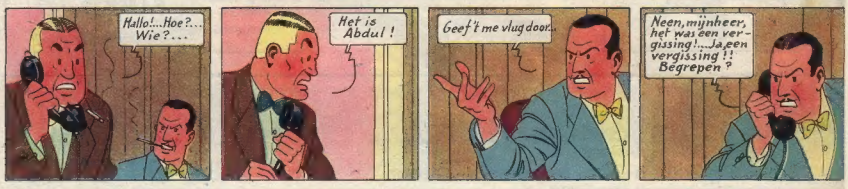

HEBT JE JE REEDS **HET ZWAARDVIS**-ALBUM AANGESCHAFT?

(Wordt voortgezet.)